

האשה אל-הנחש מפרי עץ-
 ג הגן נאכל: ומפרי העץ אשר
 בתוך-הגן אמר אלהים לא
 תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן-
 ד תמתון: ויאמר הנחש אל-
 ה האשה לא-מות תמתון: כי
 ידע אלהים כי ביום אכלכם
 מפנו ונפקחו עיניכם והייתם
 ו כאלהים ידעי טוב ורע: ותרא
 האשה כי טוב העץ למאכל
 וכי תאוה-הוא לעינים ונחמד
 העץ להשכיל ותקח מפריו
 ותאכל ותתן גם-לאישה עמה
 ז ויאכל: ותפקחנה עיני שניהם
 וידעו כי עירפם הם ויתפרו
 עלה תאנה ויעשו להם חגרות:
 ח וישמעו את-קול יהוה אלהים
 מתהלך בגן לרוח היום
 ויתחבא האדם ואשתו מפני
 יהוה אלהים בתוך עץ הגן:
 ט ויקרא יהוה אלהים אל-האדם
 י ויאמר לו איפה: ויאמר את-
 קלה שמעתי בגן ואירא כי-
 יא עירם אנכי ואחבא: ויאמר מי
 הגיד לך כי עירם אתה המן-
 העץ אשר צויתיה לבלתי
 יב אכל-ממנו אכלת: ויאמר
 האדם האשה אשר נתתה
 עמדי הוא נתנה לי מן-העץ
 יג ואכל: ויאמר יהוה אלהים

לאשה מה-זאת עשית ותאמר
 האשה הנחש השיאני ואכל:
 יד ויאמר יהוה אלהים | אל-
 הנחש כי עשית זאת ארור
 אתה מכל-הבהמה ומכל חית
 השדה על-גחנה תלך ועפר
 טו תאכל כל-ימי חייה: ואיבה |
 אשית בינה ובין האשה ובין
 זרעה ובין זרעה הוא ישופך
 ראש ואתה תשופנו עקב:
 טז אל-האשה אמר הרבה
 ארבה עצבונך והרנך בעצב
 תלדי בנים ואל-אישך
 תשוקתך והוא ימשל-בך:
 יז ולאדם אמר כי-שמעת
 לקול אשתך ותאכל מן-העץ
 אשר צויתיה לאמר לא תאכל
 ממנו ארורה האדמה בעבורך
 בעצבון תאכלנה כל ימי חייה:
 יח וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת
 יט את-עשב השדה: בזעת אפיה
 תאכל לחם עד שובה אל-
 האדמה כי ממנה לקחת כי-
 עפר אתה ואל-עפר תשוב:
 כ ויקרא האדם שם אשתו חוה
 כא כי הוא היתה אם כל-חי: ויעש
 יהוה אלהים לאדם ולאשתו
 כתנות עור וילבשם:

יב ויאמר | יהוה אלהים הן האדם ס

היה כאחד ממנו לדעת טוב
 ורע ועתה | פן-ישלח ידו ולקח
 גם מעץ החיים ואכל וחי
 כג לעלם: וישלחהו יהוה אלהים
 מגן-עדרן לעבד את-האדמה
 כד אשר לקח משם: ויגרש את-
 האדם וישכן מקדס לגן-עדרן
 את-הכרבים ואת להט החרב
 המתהפכת לשמר את-דרך עץ
 החיים:
 דא והאדם ידע את-חוה
 אשתו ותהר ותלד את-קין
 ותאמר קניתי איש את-יהוה:
 ב ותסוף ללדת את-אחיו את-
 הבל ויהי-הבל רעה צאן וקין
 ג היה עבד אדמה: ויהי מקץ
 ימים ויבא קין מפרי האדמה
 ד מנחה ליהוה: והבל הביא גם-
 הוא מבכורות צאנו ומחלבהן
 וישע יהוה אל-הבל ואל-
 ה מנחתו: ואל-קין ואל-מנחתו
 לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו
 ו פניו: ויאמר יהוה אל-קין
 למה חרה לך ולמה נפלו פניך:
 ז הלוא אם-תיטיב שאת ואם
 לא תיטיב לפתח חטאת רבץ
 ואליה תשוקתו ואתה תמשל-
 ח בו: ויאמר קין אל-הבל אחיו
 ויהי בהיותם בשדה ויקם
 קין אל-הבל אחיו ויהרגהו: